

at berøre nogle Punkter af Kirke- og Under-
vilsningsministerens Budget, endnu at berøre
et, der ogsaa var paa Dmtale i sidste Rigs-
dagssamling. Det angaaer en Bevilling til en
Afsandsættelse af Sorø Kirke. Det vil erin-
dres, at der ifjor blev forlangt nogle og tre-
dive Tusinde, hvoraf der for dette Finantsaar
blev forlangt henved 11,000 Rbd. Disse 11,000
Rbd. vare bestemte til Afstrabning af Hvalvin-
gerne, Nedtagelsen og Gjenopførelse af nogle
af dem, samt nogle mindre betydende Arbejder.
Bevillingen blev ifjor nægtet paa Grund af,
at der ikke var tilstrækkelig Dplysning, om der
var saadanne Brøstfældigheder ved Kirken, som
kunde begrunde en saadan Bekostning. Aaar
er Forbringen om Bevillingen gjentagen. Pla-
nen for de 3 Aar findes der ikke Noget om,
men da det er nøiagtigt den samme Sum for
det første Aar, antager jeg, at de andre Sum-
mer ville følge bagefter, men til Begrundelse
af Gjenoptagelsen af dette Forlangende findes
ikke Noget i Anmærkningerne. Jeg troer ikke,
at det er ganske rigtigt, naar Thinget engang
har forkastet en forlangt Bevilling paa Grund
af manglende Dplysninger, da at opføre samme
Forlangende igjen uden mindste Dplysning.
Jeg vil gjøre opmærksom paa, at det, hvorfor
jeg sidste Gang modfattede mig Bevillingen, og
hvorfor jeg ogsaa iaar, hvis Dplysningerne
ikke blive fuldstændig tilfredsstillende, vil see
mig nødsaget til at modfætte mig den, er mere
end et Pengespørgsmaal; det er Frykten for,
at en Praxis skal indføres, som vil være for-
dærvelig for vore Mindesmærker af Bygninger
fra Fortiden. Det vil nemlig erindres, at vi
have et Byggeforetagende, som jeg flere Gange
har følt mig nødsaget til at drage frem, fordi
jeg ansaae det for i høieste Grad fordærveligt,
nemlig Viborg Domkirkes Nedrivning og Gjen-
opførelse, der efter min Mening er det største
Misbrug haade af kunstneriske Kræfter og af
Statens Midler, som man kan tænke sig; thi
det er en hensynsløs Fortrængelse af den gamle
Kirke for paa dens Plads at opføre en ny,
der ligesaa godt kunde have ligget paa et andet
Sted. I dette Foretagende aabenbarer der
sig Principer hos det særlige Kirkesyn, hvis
Skadelighed er mig meget tydelig; da det nu
er samme særlige Kirkesyn, som har gjort Ind-

stilling angaaende Sorø Kirke, og da jeg ikke
kender Noget til, at der findes nogen Brøst-
fældighed, som skulde begrunde en deelviis
Nedrivelse af Kirken — jeg har vel seet, at
der er en Revne, men saadanne Revner have
været i Bygninger, som have staaet i Aarhun-
dreder og staae godt endnu —, tillader jeg mig
allerede her at advare mod saadanne Forlan-
gender, og jeg beder de ærede Medlemmer at
have Dinene henvendte netop paa dette Punkt,
at vi her ikke ubelukkende have at sørge for en
Besparelse, men ogsaa for noget Andet, at vi
have at værne os imod en meget uheldig Ret-
ning i Restaurationen af vore Kirker, imod en
Restauration, der ikke er en Bevarelse, men
en Tilintetgjørelse af Fortidens Mindesmærker,
for at tilfredsstille visse Kunstneres Trang til
at sætte sig selv Mindesmærker. — Maa det
være mig tilladt foruden disse særlige Bemærk-
ninger at gjøre en lille Bemærkning angaaende
Formen af Finantsloven, navnlig angaaende
dens Forhold til den Sag, der kommer senere.
Det forekommer mig at være rigtigt, at Fi-
nantsloven omhandler alle de Udgifter, der
skulle gjøres i Finantsaaret, saaledes som det
ogsaa foreskrives i Grundloven, og jeg vil
minde om, at Grundloven ikke kender nogen-
sommelst anden Bevillingslov end den aarlige
Finantslov og Efterbevillingsloven. Vi have
have imidlertid faaet adskillige særlige Love, der
i og for sig ere Bevillingslove. Det kan
maafløe tilstedes, naar saadanne Love hoved-
sagelig ere Organisationslove og kun med det
Samme give Bevillinger; men en Lov, der slet
ikke er Andet end Bevillingslov, forekommer
mig ikke at have sin Berettigelse som selvstændig
Lov; den forekommer mig ikke at være Andet
end en Position paa Finantsloven, udtagen af
sin Forbindelse. Dette synes mig at gjælde
om den Lov, som kommer til Forhandling
efter Finantsloven, nemlig om extraordinair
Anskaffelse af Geværer, og det forekommer mig
saameget mere besynderligt, at disse 1,347,000
Rbd. ere satte i en særlig Lov, som der paa
Krigsministeriets Budget findes en mindre Sum
af 54,000 Rbd. netop til Geværers Anskaffelse;
denne sidste Sum skal ganske vist anvendes paa
en noget anden Maade, men der er, som Bevil-
ling betragtet, slet ikke nogen Forskjel mellem